'S FALDER

Die Uhr hot yuscht ausg'hengt far viere schlagge, wie die Menteene ebber g'heert hot drunne in der Scheierhof faahre. "Ich wunner meiner Seel, wer des sei kann", hot sie zu sich selwert g'saat. Ihr Naehes hot sie weggelegt un hot paar mol geyuxt in ihr'm grecksiche Schockelschtuhl, bis sie uff waar. "Sem", hot sie zu ihrm Mann g'saat, wu schunn die dritt Woch grank im Bett gelegge hot, "Sem", hoscht g'heert, 's kummt B'suche."

Noh iss sie ab zu de Schlofschtubb naus g'hickelt, naus ans End vum Gang far sehne, wer drunne hieg'faahre waer. Sie hot 's Shade in die Heeh gezogge. 'S waar der Doktor un er waar yuscht sei Schimmel am aabinne. Dann hot sie 's Fenschder uffgemacht un hot nunner gerufe zum, er sott yuscht ruffkumme, wann er so weit waer, 's waer niemand drunne deheem heit.

Noh hot sie 's Fenschder widder zugemacht un 's Shade bis gans unne wedder gezogge un iss zerick in die Schlofschtubb. "'S iss yuscht der Doktor", hot sie g'saat. Glei dennoh iss der Doktor die Schteg ruffkumme. "Well, sinner leenich heit?" hot er g'frogt, eb er recht die Drebbe howwe waar.

"Ya", hot die Menteena g'saat, "sie sin de Marye gange Hockelbeere robbe un kumme gewiss net heem bis hocher Owed."

"Sie saage, 's hett ordlich des Yohr", hot der Doktor g'saat. Noh iss er zum Granke hie ans Bett geloffe. "Sem", wie machscht heit? Du bischt awwer nau ball lang genung unnich em Wedder gewest."

"Doktor," hot der Sem geandwart. "'S geht schdarrick hinnerschich mit mer. Ich denk mei Daage sin gezaehlt."

"Ach, schwetz mer net so dumm. Dich griege mer schunn widder uff die Bee—waart yuscht", hot der Doktor g'saat. Noh hot er 'n Boddel anneri Medicine gewwe un hot de Menteena g'saat, sie sott 'm zwee gute Teeleffelvoll alle Schtunn un e halb gewwe. "Soll er sei Pille fart nemme wie immer?" hot die Menteena g'frogt.

"Ya, die Pille graad wie immer. Sie helfe 'm die Schmerze nemme."

"Un noch eens", hot die Menteena g'saat, "darf er Hockelbeere un Millich hawwe, wann sie zerickkumme?"

"Eh, gewiss", secht der Doktor, "sell schatt 'm nix. Die Hockelbeere schmacke 'm verleicht numme zu gut." Noh hot er zum Sem g'saat, "Mach, as du dich uff die Bessring grickscht, bis ich dich naegscht Woch widder seh."

"'S will nimmi", iss alles, was der Sem gsaat hot.

"Du kannscht selwert nunnerfinne, dee-ich", hot die Menteena g'saat, wie sie un der Doktor naus in der Gang kumme sin. "Mei Bee wolle die Drebbe nimmi recht verdraage."

"Duh dir ken Druwwel aa un bleib yuscht howwe. Ich finn schunn selwert naus."

Noh iss die Menteena zerick in die Schtubb un hot die nei Boddel Medicine, as der Doktor uff's Dischelche newe am Bett g'schdellt hot g'hatt, genumme un hot sie uff der Bureau zu de Pille g'schdellt.

Dann iss sie widder naus in der Gang g'hickelt, hot 's Shade nuffgezogge far sehne, eb der Doktor schunn fart waer. Er waar schunn en zimmlichi Schdreck die Schtross drunne. Noh hot sie 's Shade widder gans nunnergezogge un iss zerick in die Schlofschtubb un hot sich in der grecksich Schockelschtuhl falle losse.

Sie hot ihr Naehes widder uffgenumme un hot aafange sich schockle. Wie sie en Weil g'schockelt g'hatt hot, hot sie lang genung g'schtoppt far saage, "Ich wunner wie die Hockelbeerepicker ausmache." Noh hot 's widder aafange greckse.

Der Duschber hot schunn aafange darrich die Schlofschtubbfenschdere schleiche. Alles waar owedschtill. Die Menteena waar eig'schlofe uff em Schockelschtuhl. Alles, as mer g'heert hot, waar 's harte Schnaufe vum granke Mann. Des hot en Weil so gewaehrt. Noh sin awwer die Kieh der Schwamm ruffkumme un hen aafange am Falder blaerre. 'S iss niemand kumme, far sie in der Schdall losse un de lenger as sie dart g'schdanne hen, de lauder hot's g'scheint hen sie geblaerrt.

Der Schockelschtuhl hot widder aafange greckse. Der Sem waar aa wacker geblaerrt. Er hot's schier net hawwe kenne. "Ich sott ewwe drunne sei far's Falder nunnerlosse," hot er g'saat. Un als hen die Kieh fartgeblaerrt. 'S waar niemand um der Wek far's Falder nunnerlosse. Noh paar Minutte noochderhand iss ebber der Wek kumme. "Maemm, heerscht's Peife? 'S kummt ebber die Schtross ruff." Noh iss 's widder schtill warre. "Maemm, 's Falder iss drunne; die Kieh sin im Schdall."

Selle Owed waar 's schunn lengscht dunkel, wie die Hockelbeerepicker heem kumme sin. Die Menteena iss die Schteg nunner g'hickelt, far's Esse mache, bis gemolke waar. Un des hot net lang genumme—Hockelbeere, Millich un Brot sin glei uff em Disch.

Wie die Scheieraerwet g'schafft waar un die Kieh gemolke, iss gesse warre. Un nooch em Esse hen sie en Schisselvoll zum Sem gebrocht, awwer er hot nix verlangt. Er hot geglaagt, er waer uff eemol so arrick schwach.

Un selli Nacht iss er schtaerwesgrank warre. Sie hen geglaabt, er daet 's nimmi bis maryets mache. Awwer der Marye iss kumme un der alt Mann hot glee bissel besser gerugt.

Am naegschde Owed iss 's awwer zum End gange mit 'm. Der Duschber iss widder aafange zu de Schlofschtubbfenschdere reischleiche. Die gans Familie waar beisamme, far sei Ledschdes beizuwuhne. Sie hen en heere saage, "Ich will . . . heem . . . Loss 's Falder . . nunner!" Un des hot er iwwer un iwwer g'saat. "Ich will . . . heem . . . in mei Schdall . . .".

Noh iss 's far'n gleeni Weil dodschtill warre in de Schtubb. Dann uff eemol hot en Foggel draus aryets uff em Abbelbaam varm Haus aafange singe, as wie am friehe Marye.

"Maemm . . . Maemm", hot der Dodgranke widder aag'fange, "Maemm, heerscht 's . . . Peife? Maemm . . sehnscht 'n . . der Heiland . . . Er kummt. Maemm, . . der Heiland losst . . 's Falder nunner . . . ich geh heem . . in der . . Himmel . . Schdall.

Un wie der Foggel weckg'flogge iss, hot der Dod em Sem der ledscht Ochdem genumme.

—ALFRED SHOEMAKER